

เมืองไทย มีอาถรรพณ์

ระพี สาคริก

ศาสตราจารย์

366942

คนไทยเพื่อนรักของฉันทุกคน หากย้อนกลับไปพิจารณาการศึกษาตามประวัติศาสตร์ของชาติในอดีต ยามใดที่มีคนตีมาเกิดยามนั้นบ้านเมืองย่อมมีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข แต่ยามใดที่มีคนชั่วเข้ามาแทรกแซง ยามนั้นย่อมมีอาถรรพณ์อย่างไม่น่าเชื่อ

อนึ่ง โบราณได้กล่าวฝากไว้บนหลักธรรมว่า สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในสังคม หากยังรู้ได้ไม่ถึงอย่าเพิ่งไม่เชื่อ การหาว่าเรื่องนั้นเรื่องนั้นคือการเชื่อแบบมง่าย มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับคนที่ไม่มีสติถูกตัวเอง แต่ความเพียรพยายามเข้าให้ถึงเหตุผลนั้น ถ้าหวังจากคนส่วนใหญ่ดูจะยากอย่างที่สุด เพราะธรรมชาติของคนไทยนั้นมักหลงอยู่กับความสบายมานานมาก

เมื่อบ่ายวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2555 ทางกรได้ประกอบพิธีปิดงานราชพฤกษ์ 2011 หลังจากเปิดงานมานานมากแล้ว แต่คนไทยซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ก็มักนิยมมาเที่ยวหาความสำราญโดยไม่สนใจในเนื้อหาสาระอะไรมากนัก ราชกรเองก็พยายามประชาสัมพันธ์ว่า งานนี้เป็นงานนานาชาติ แต่หากมองให้ลึกก็ย่อมรู้ว่า งานนี้ไม่ใช่งานนานาชาติที่แท้จริง เพราะผู้คนที่มาแสดงก็ดี ผู้คนที่มาเที่ยวก็ดีล้วนเป็นคนท้องถิ่นส่วนใหญ่ แทนที่จะได้พบกับงานแสดงของวัฒนธรรมจากชนชาติต่าง ๆ อย่างหลากหลาย โดยเฉพาะวัฒนธรรมของคนยากจนในท้องถิ่นซึ่งควรได้รับความสนใจจากผู้ที่มาชมอันควร ถือว่าเป็นรากเหง้าของการจัดงาน AIPH นั้นเรากลับมองไม่เห็น หรือว่าคนไทยสมัยนี้ลืมแผ่นดินถิ่นเกิดของตัวเองไปแทบจะหมดแล้วจึงไม่สนใจที่จะไปดูเขาจัดงานนี้ในครั้งก่อน ๆ

แม้ในช่วงพิธีกรรมทั้งการเปิดและปิดงาน ยังนำภาษาอังกฤษมากล่าวโดยไม่มีล่ามแปล เสมือนแผ่นดินผืนนี้ไม่ใช่แผ่นดินไทยดังที่ฉันเคยเขียนวิจารณ์ไว้ว่า “ภาษาคือ

ความเป็นชาติ” ซึ่งงานนานาชาติหากไม่รู้ถึงพิธีการทูต ควรใช้ภาษาไทยและใช้ล่ามแปลภาษาอื่น ๆ ติดตามมาภายหลังก็ได้ ฉันจะขออนุญาตกล่าวฝากไว้ว่า การจัดการศึกษาของไทยกำลังประสบกับความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง

หลังจากวันที่ 14 มีนาคม ซึ่งมีพิธีปิดงานภายในตัวอาคารแล้ว ในเย็นวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2555 ทางกรได้จัดให้มีพิธีปิดงานและมอบธงประจำองค์การ AIPH ให้แก่ประธานองค์การสากล

แต่ฉันพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ควรไปร่วมงานดังกล่าวเนื่องจากมีเหตุผลบางอย่าง หากเลือกเดินทางไปทำงานร่วมกับคณะ เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับพรรณไม้พื้นบ้านอย่างละเอียดอยู่ที่อำเภอพร้าวซึ่งห่างจากอำเภอเมืองประมาณ 90 กิโลเมตร ซึ่งขณะนั้นประจวบเหมาะกันกับเวลาประกอบ

พิธีปิดงานพอดี ขณะนั้นฉันกำลังนั่งทำงานศึกษาพรรณไม้โดยไม่ทราบว่าจะอะไรมันเกิดขึ้นในพิธีปิดงาน

ครั้นหุ้ฉันก็ได้ยินเสียงคนที่อยู่ใกล้ ๆ ร้องตะโกนขึ้นมาว่า “อาจารย์ครับ ดูข่าวโทรทัศน์สิครับ! พายุฝนกระหน่ำลงมากลางงาน สิ่งปลูกสร้างพังระเนระนาดหมดแล้ว เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในขณะที่ประธาน AIPH ซึ่งเป็นชาวฮอลันดาเริ่มกล่าวปิดงานได้ไม่กี่นาทีเท่านั้น”

ฉันฟังแล้วจึงปรารภว่า “พระพิรุณพิโรธ เมืองไทยกำลังเกิดอาถรรพ์” เพราะขาดความเหมาะสมในการสร้างสรรค์สังคมทำให้ฟ้าดินเดือดร้อนหนักจึงเกิดเรื่องที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด ตามคำเตือนสติของคนโบราณเป็นเรื่องที่เชื่อถือได้

ในปัจจุบันไม่ว่าฉันจะเดินทางไปไหน มักได้ยินคนไทยโดยทั่วไปปรารภว่า “สงสารในหลวง ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงทุ่มเททั้งพระวรกายและจิตวิญญาณอุทิศพระองค์โดยทรงงานเพื่อพระราชทานทศพิธราชธรรมให้แก่พสกนิกรชาวไทยของพระองค์มาตลอดทั้งชีวิตโดยมิได้รู้สึกถึงความเหนื่อยยากจนกระทั่งทรงพระประชวรอย่างหนัก”

ฉันมักพูดกับเธอทุกคนว่า ถ้าเธอหวังพระองค์ “พระโอสถที่ดีที่สุดที่จะน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมอัญเชิญถวายก็คือ การร่วมมือร่วมใจกันประกอบคุณงามความดีให้แก่แผ่นดินถิ่นเกิดของตัวเอง”

“ขออย่าได้ปล่อยให้ฟ้าดินต้องพิโรธหนักอีกเลยเธอเอ๋ย”

เมื่อไม่นานมานี้ฉันก็ท้อมอย่างรุนแรงทีหนึ่งแล้วจะให้ฟ้าดินลงโทษอีกสักกี่ครั้งเธอถึงจะลุกขึ้นมาสร้างสรรค์คุณงามความดีกันให้เป็นที่ประจักษ์ชัด บทพิสูจน์คุณงามความดี ก็คือ ความสุขที่ได้ทำงานให้แก่สังคมอย่างเป็นธรรมชาติ

บางคนถามฉันว่า “ไม่เหนื่อยบ้างหรือ?” ฉันได้ตอบกลับไปว่า “ขอให้เปลี่ยนความเหนื่อยเป็นความสุขเสียสิ! แล้วเธอจะมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง”

